

L'HORA NOVA

Salut, generació del demà!

Mai, com abans d'ahir, la ciutat de Vic havia viscut escenes tan commovedores, com les que presencià, amb motiu de l'arribada de la primera expedició d'infants procedents de la capital de la República. La nostra ciutat els acollí amb els braços oberts i en els ulls de la nombrosa concurrència, que esperava els fills dels herois de la llibertat, podríem assegurar que hi espurnejava quiscuna llàgrima que revelava l'emoció del moment.

Quin ésser humà no es commou, veient com una collada de quitxalla innocent, amb llàgrimes als ulls i en un estat inconsolable, imploren que volen tornar a la seva pàtria, a la llar paterna! I el qui no es commou, és que té el cor de feixista, d'aquesta bèstia feixista — amb perdó de les mateixes bèsties — que vol que del sòl espanyol només en quedin colònies italianes i alemanyes, i una bona part convertir-la en ruïnes.

Però, cal que tinguin present aquests repugnants i depravats militarots feixistes, que al damunt d'aquestes ruïnes, regades amb sang i llàgrimes del proletariat espanyol, la futura generació, infantívola encara, hi trobarà els fruits de la pau i del benestar, que mereix tenir un poble honorat i treballador.

Catalunya tota, la Catalunya postergada pel ridícul Royo Villanova, ha acollit amb mostres de simpatia i desinterès a aquests infants madrilenys i d'altres poblacions d'Espanya, per a donar-los hi part de l'escalf paternal, que els ha arrebatat aquest drac, terror del segle XX, que s'anomena feixisme, i que, a no tardar, el poble l'acabarà d'aplastar.

Benvinguts sigueu entre nosaltres, germans de parla espanyola!! Salut, generació del demà!!

J. P. S.

LA GUERRA A VIC

Tots els que es creuen que la guerra no és a casa nostra, perquè l'acció directa de les armes es desenrotlla a uns quants quilòmetres de distància, estan completament equivocats.

En aquesta guerra, com en totes les guerres, però molt més encara en les guerres civils, tot el país afectat està sempre en plena guerra. I la guerra que constantment es desenrotlla a la reraguarda és tan important com la dels fronts de batalla.

La guerra ha començat a Vic, quan han escassejat alguns articles de menjar, quan han mancat primeres matèries per a la indústria, quan els nostres companys de ciutat s'han incorporat al front de lluita. Fins que han succeït aquests desagradables esdeveniments, hi havien molts obrers que només es recordaven del 19 de juliol, perquè els havien augmentat el jornal i reduït les hores de treball. Ens hem de lamentar encara, que n'hi ha molts que no posen l'atenció deguda a la única cosa important, que és la guerra. No fem el distret, companys, perquè ho podríem pagar molt car.

Ara acaba de succeir a la nostra ciutat un fet important, que farà que estiguem ben convençuts que la guerra civil ha arribat a Vic. Fa quatre dies, han ingressat a la Clínica Comarcal, convertida en Hospital de Sang, 10 ferits de la guerra. Si això no ens fa obrir els ulls és que som cecs. Els comitès directius i tot el poble que treballa han rebut amb els braços oberts aquests nostres germans ferits en la lluita per la llibertat.

Sigueu benvinguts, que us prometem que no us mancarà res, perquè sou sang de la nostra sang i carn de la nostra carn. Us desitgem, companys en convalescència, una ràpida curació, no perquè pogueu tornar a la lluita sinó per a gaudir de la victòria. Vindran encara més ferits de guerra i la nostra ciutat i la nostra comarca els rebran dignament.

Acaba de succeir un altre esdeveniment que també us demostrarà que la guerra és a Vic. Fa dos dies que han trepitjat la nostra ciutat 161 infants, orfes de la guerra, o que llurs pares estan complint el seu deure en el front. Aquests infants han quedat recollits immediatament i amb tota amabilitat per ciutadans benemèrits. Que siguin també, benvinguts a la nostra ciutat. Farem per a ells tot el que poguem perquè llur estada entre nosaltres els sigui plaent i tota la vida en guardin un agradable record.

Ja veieu com la guerra és a Vic. No és precisament la guerra de trinxeres, ni fusells, ni canons, ni de nits al descobert, ni de dies de lluita heroica, però és la guerra de sacrificis, de treball, de restriccions, de l'angúnia i de l'amor i ajut als nostres germans que lluiten, perquè uns quants despitats i ambiciosos ens han declarat la guerra.

Companys, alerta, que la guerra és a Vic i cal guanyar-la.

RAMON VILACÍS